

وحدت و تعدد معجزات پیامبر اعظم از منظر مستشرقان

محمد ابراهیمی و رکیانی^۱

۱- دانشیار گروه معارف اسلامی دانشگاه شهید بهشتی، M_Ebrahimi@sbu.ac.ir

چکیده

یکی از سوژه‌هایی که از دوران کهن، اندیشمندان مسیحی در مبارزات مذهبی خویش بر ضد آئین جهانی اسلام از آن بهره جسته و برای اثبات مدعای خویش حتی از آیات متعددی از قرآن کریم نیز به‌زعم خود استفاده نموده‌اند، مسئله وحدت و انحصار معجزه رسول خدا به قرآن کریم بوده است. کشیشان و رهبانان بسیاری با انگیزه مبارزه دینی بر ضد رسالت نبی اکرم اسلام اتهامات متعددی را مطرح ساخته که یکی از مهم‌ترین و گسترده‌ترین توهمات آنان پیرامون وحدت اعجاز و انحصار آن در قرآن کریم شکل گرفته و به دنبال این اندیشه واهی معجزه بودن قرآن را نیز انکار نموده و سرانجام رسالت پیامبر اعظم را غیر حقیقی معرفی نموده‌اند.

متأسفانه این اندیشه واهی به تدریج به گونه‌ای گسترش یافته که نه تنها مستشرقان غیر مسلمان بلکه پاره‌ای از کسانی که با مطالعات پیگیر خود به آئین الهی اسلام گرویده و شریعت خاتم را بهترین شریعت و پیامبر اکرم را بزرگترین پیامبر دانسته‌اند؛ نیز ادعای وحدت اعجاز رسول خدا را واقعی پنداشته و به تبعیت نویسندگانی مانند دکتر شریعتی و اقبال لاهوری در صدد توجیه این موضوع برآمده و کوشیده‌اند تا همین ویژگی را به عنوان بزرگترین ویژگی رسول خدا معرفی نمایند و آنرا متناسب با دوران رشد اندیشه عقلی و علمی بشریت بشمار آورند. در حالیکه همانگونه که استاد فرزانه آیت الله شهید مطهری در کتاب وحی و نبوت... می‌فرماید: این تصوّر غلطی که آگاهانه از طریق ارباب کلیسا مطرح گردیده و رسول گرامی اسلام، نه تنها دارای معجزات بسیاری بوده بلکه همانگونه که قرآن کریم خود حکایت دارد معجزات بسیاری از آن حضرت در کتاب آسمانی و شریعت اسلام به صراحت هر چه تمام‌تر گزارش شده است. نویسندگان این مقاله در صدد است با الهام از بیانات استاد شهید، درباره این موضوع به صورت بی‌طرفانه، بحثی را مطرح و حقیقت این امر یعنی مسئله تعدد و گستردگی معجزات پیامبر اعظم را به اثبات رسانند.